

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΑΠΟΚΡΙΑ 2024

Ήθη - Έθιμα - Παραδόσεις

ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΛΙΑΣ ΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΝΤΕΛΛΑΗΣ

Καλήν ημέρα άρχοντες, χαρούμενες κυράδες,
όμορφα λεβεντόπαιδα, γλυκές μας κοριτσάδες!

Αρχίζει η Αποκριά με σκέρτσο και μουζέτο,
κέφι πολύ για τα παιδιά κρασί καλό, Σπυρέτο!

Ετοιμαστείτε όλοι μαζί στον δρόμο να βρεθούμε,
για να χορέψουμε πολύ, όλοι ν'αγκαλιαστούμε!

Χέρι με χέρι στο συρτό, τραγούδι για το γλέντι,
τα λόγια της Αποκριάς, είναι όλα για το κέφι..

Από την πόλη στο χωριό, κι απ' το χωριό στην πόλη
Απόκριες για το καλό, πάλι με γέλια, ένα σωρό...

Χμ και κοίταξε σιορ Δήμαρχε, να είσαι γαλαντόμος,
να μας κερνάς και να γελάς, μη μας κτυπάς τον ώμο!

Κι αν δεν έχεις τα όβολα και λίγο που μας κόφτει,
εμείς εδώ θα μείνουμε μαζί σου να γλεντούμε!

Ετοιμαστείτε μάτια μου, στον δρόμο να βρεθούμε
για να χορέψουμε πολύ, όλοι να αγκαλιαστούμε!

Να 'ναι καλά οι φίλοι μας, οι οικογένειές μας
κι όλοι μαζί όπως είπαμε να 'χουμε τις δουγιές μας!

Του χρόνου πάλε να βρεθούν, όλοι οι αγαπητοί μας
να τραγουδούνε, να γελούν μαζί μας να γλεντούνε!

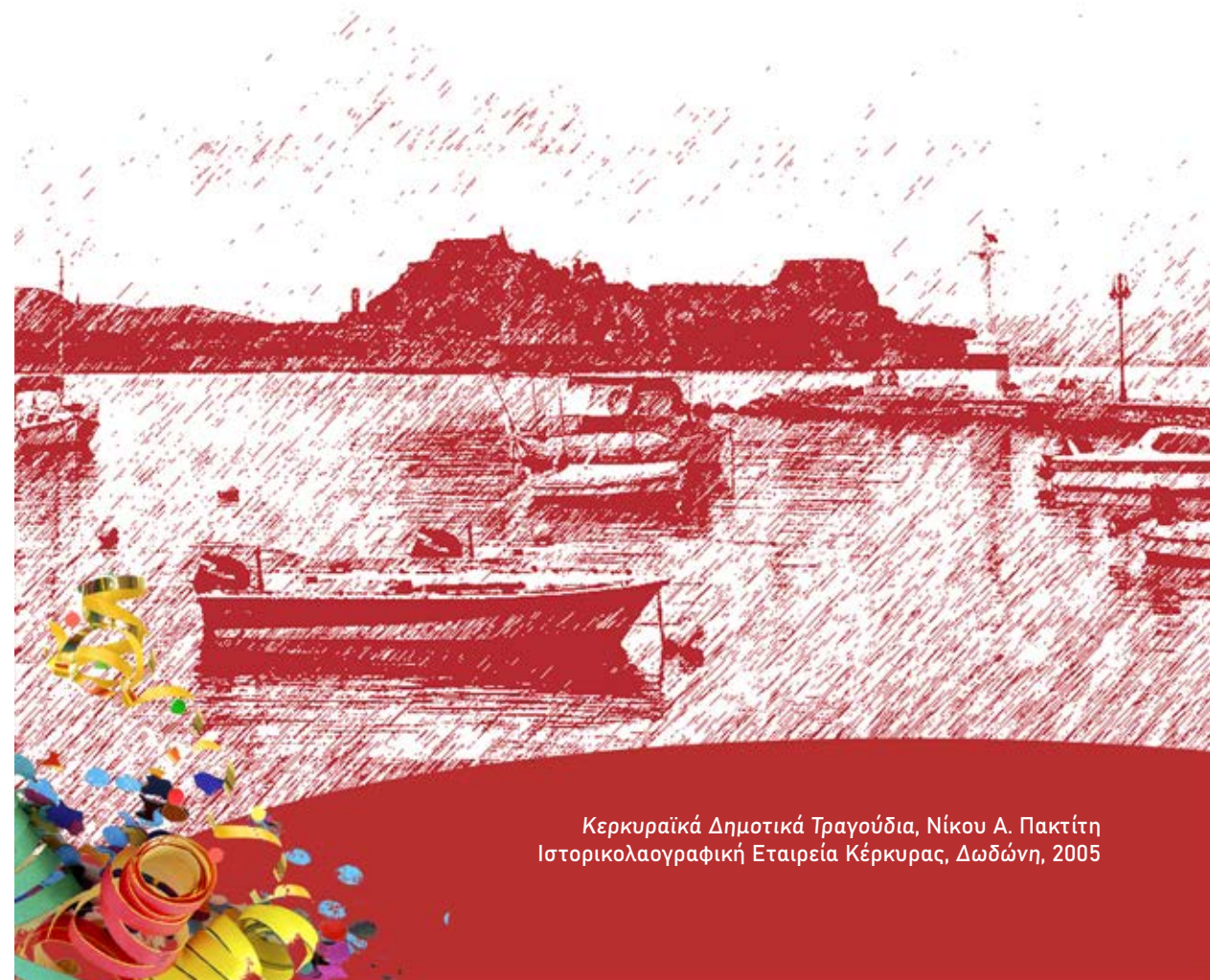

ΠΕΡΙΠΑΙΧΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

19

*Ἄνεμόμυλος με βάρκες και Γαρίτσα Κανατάδες
τὸ Μαντούκι με φαράδες κι' ἡ χώρα μασκαράδες.*

Σοφία Ι. Λοκίσσα, ἔτδν 51 Κέρκυρα (Ἄνεμόμυλος) 1979

Κερκυραϊκά Δημοτικά Τραγούδια, Νίκου Α. Πακτίτη
Ιστορικολαογραφική Εταιρεία Κέρκυρας, Δωδώνη, 2005

«Τα τραγούδια της Κέρκυρας,
μέσα από τα λαϊκά δρώμενα και τις παραδόσεις της»
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΕΝΗΝΤΑΡΧΟΥ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΣ
σελ: 233-238

ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ για Ξεφάντωμα των Κερκυραίων στην πόλη και στην ύπαιθρο. Στην πόλη, κατά τη μακρά περίοδο της Βενετοκρατίας, οι ξένοι κυρίαρχοι του νησιού και οι φορείς της τοπικής εξουσίας είχαν τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο στη διοργάνωση των εκδηλώσεων του επίσημου εορτασμού. Επίσημα γεύματα, θεατρικές παραστάσεις και όπερα, οργανωμένοι χοροί και η γκιόστρα (ιππικοί αγώνες) γίνονταν με αποκλειστική ευθύνη της βενετικής διοίκησης και ήταν υπόθεση των μελών της κυρίαρχης τάξης. Ο λαός περιοριζόταν, κατά κανόνα, σε ρόλο παρατηρητή ή το πολύ ενθουσιώδους χειροκροτητή. Ακόμη και όταν μεταμφιεζόταν, δίνοντας την αίσθηση ενός λαϊκού Ξεφαντώματος, η Γαληνοτάτη φρόντιζε να αποτρέπει ό,τι θα μπορούσε να απειλήσει και να διαταράξει την τάξη των πραγμάτων, που με τόση επιμέλεια και επιμονή είχε προσπαθήσει να μεταδώσει.¹

Η μάσκα, για τα λαϊκά στρώματα της πόλης, ήταν ένα μέσο πρόσκαιρης επανισορρόπησης των κοινωνικών ανισοτήτων και έδινε ευκαιρίες αθυρόστομης κριτικής. Το καρναβάλι όμως, με τις εκδηλώσεις στις οποίες πρωταγωνιστούσαν τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα, επιβεβαίωνε για μια ακόμη φορά την πυραμίδα μιας ιεραρχίας που ήταν ακλόνητο δημιούργημα της Βενετοκρατίας. Έτσι, η περίοδος αυτή, με τη χρήση, όπως ήταν επόμενο, μελωδιών εισαγωγής, πάντα στη γλώσσα των ξένων κυρίαρχων, δεν κατέλιπε στοιχεία που να μπορεί κανείς να τα αναγνωρίσει σήμερα και να τα κατατάξει στη λαϊκή μουσική παράδοση της Κέρκυρας.

¹ Αλίκη Νικηφόρου, «Δημόσιες τελετές στην Κέρκυρα κατά την περίοδο της βενετικής κυριαρχίας», Αθήνα 1999, σ. 447.

Τα πράγματα άρχισαν να διαφοροποιούνται στην πόλη κατά τον 19ο αι., όταν η επικοινωνία του πληθυσμού της πόλης με την ύπαιθρο και τους κατοίκους της αυξήθηκε κατακόρυφα. Τότε, όπως ήταν φυσικό, παράλληλα με την υποχώρηση της εξουσίας των ευγενών και τη δυναμική άνοδο της αστικής τάξης, εισήχθησαν σιγά-σιγά από την ύπαιθρο στις αποκριάτικες εκδηλώσεις της πόλης και στοιχεία διονυσιακά, με δρώμενα συνδεδεμένα με τον βλαστικό χρόνο, δρώμενα που επιβιώνουν ως τις μέρες μας.

ΟΙ ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

Κοιτίδα των παραδόσεων που περιλαμβάνουν τραγούδια και χορούς, παραμένει η ύπαιθρος, όπου ζουν πάνω από τα 3/4 του πληθυσμού του νησιού και ομάδες κατοίκων των χωριών οργανώνουν παραστάσεις κατά τις εμπνεύσεις τους, με έντονα σατυρικό χαρακτήρα, χωρίς τον ασφυκτικό έλεγχο των αρχών. Η θεματολογία τους είχε σαφή διονυσιακά χαρακτηριστικά και σχετιζόταν με το τέλος του παλιού και την αρχή του νέου βλαστικού χρόνου, έπαιρνε δε συχνά τη μορφή παρωδίας γάμου, δίκης, κηδείας κ.ά. Αξιοποιούνταν, παράλληλα, και θέματα από την καθημερινή ζωή των χωριών, όπως η γέννα μιας γριάς νύφης, η άσκηση της χειρουργικής ιατρικής με αγροτικά εργαλεία, η επίσκεψη γαϊδουροκαβαλάρηδων πολιτευτών που υπόσχονταν τα πάντα για να αποσπάσουν ψήφους.

Από τα αποκριάτικα δρώμενα στην ύπαιθρο δεν έλειπε η κρασοκατάλυξη, τα μεγάλα φαλλικά ομοιώματα, οι βωμολοχίες, το πασάλειμμα με καπνιές (γανιές), η χρήση αυτοσχέδιων προσωπίδων, ντύσιμο με προβιές αιγοπροβάτων, με κουδούνια και κέρατα, όπως επίσης και τα στοιχεία οξείας κριτικής και αμφισβήτησης των αρχόντων, που είχαν, κατά κανόνα, την τιμητική τους.

Αξιοσημείωτα είναι, επίσης, τα δρώμενα των κουδουνοφόρων Βλάχων με το βλαχόξυλο, στους Αργυράδες και ευρύτερα στη Νότια Κέρκυρα,² και η «ιερά» άροση με το άροτρο που σέρνουν μεταμφιεσμένοι ως υποζύγια, ιδιαίτερα στους Αργυράδες και στους Αυλιώτες, οι κουκούγερροι και οι γενίτσαροι, με τις μπούλες που αναφέρονται σήμερα κυρίως στη Βόρεια Ελλάδα.

² Ο.-Κ. Κλήμης, «Δρώμενα έθιμα τον κερκυραϊκού λαού», ό.π., σ. 47-51.

Οι Γενίτσαροι στα αποκριάτικα δρώμενα των Κυνοπιαστών, το 1957.
Από το αρχείο της Εστίας Ιστορίας & Πολιτισμού Κυνοπιαστών.

Ο Γερ. Χυτήρης αναφέρεται και σε έναν «άσεμνο» χορό που συνήθιζαν να τον χορεύουν «στην περιφέρεια του Πάνω Αγύρου» και τον ονόμαζαν «κωλοδαρτό».³ Τον χορό αυτό οι νεότεροι τον ταυτίζουν με το πανελλήνιο τραγούδι και χορό της περιόδου της αποκριάς με τον τίτλο

«Πώς το τρίβουν το πιπέρι». Τελευταία αναφορά στον χορό αυτό γίνεται στο Σκριπερό το 1987, στα αποκριάτικα δρώμενα της Κυριακής της Τυρινής (Τρινες).⁴

Και ενώ τα δρώμενα αυτά ήταν κατά κανόνα υπόθεση των ανδρών, οι γυναίκες είχαν τις δικές τους αποκριάτικες συναθροίσεις κατά γειτονιές, είτε στην ύπαιθρο, αν το επέτρεπε ο καιρός, είτε σε σπίτια, λουτρουβιά ή κατώγια, όπου τραγουδούσαν και χόρευαν πολλές φορές ως τα μεσάνυχτα, χωρίς τη συνοδεία μουσικών οργάνων.

³ Γ. Χυτήρης, «Σημειώσεις ενός Κερκυραίου», Αθήνα 2010, σ. 65-66. Ο χορός αυτός έπαψε να χορεύεται για κάποιο διάστημα, μετά από αφορισμό που έκανε ο Μεγάλος Πρωτοπαπάς κατά τον 18ο αι.

⁴ Ο.-Κ. Κλήμης, ό.π., σ. 144-145.

«Πώς το τρίβουν το πιπέρι», που πιθανότατα ταυτίζεται με τον παλαιότερο «κωλόχαρτό». Αποκριάτικα δρώμενα στο Σκριπερό, 1987 (από το βιβλίο του Ο.-Κ. Κλήμη).

Τα παμπάλαια ακριτικά βυζαντινά τραγούδια και οι παραλογές έχουν κυρίαρχη θέση στις συναθροίσεις αυτές, αποδιδόμενα ως τραγουδιστοί χοροί, με την πρωτοχορεύτρια να αποδίδει τον δεκαπεντασύλλαβο, συχνά ιαμβικό, στίχο, και τον χορό να επαναλαμβάνει με ταυτόχρονη αργή χορευτική κίνηση, με τις γυναίκες χειροπιασμένες σε κύκλο. Πρόκειται για μια μορφή συρτού χορού, με βηματισμούς που ποικίλλουν από χωριό σε χωριό.

Στα ακριτικά και τις παραλογές προστίθενται και σατυρικά αποκριάτικα τραγούδια που είναι κατά κανόνα συνθέσεις αυτοτελών δίστιχων, με περιπαικτικούς διαλόγους, οι οποίοι βγάζουν γέλιο και χαρά. Σε μερικές περιπτώσεις τραγουδούνται και νεότερα αφηγηματικά τραγούδια στη θεματολογία της αποκριάς. Και αυτά αποδίδονται με τον ίδιο τρόπο, ως τραγουδιστοί χοροί.

Η γυναικεία υπόθεση των τραγουδιστών χορών δεν αργεί να κεντρίσει το ενδιαφέρον και των ανδρών, που αρχίζουν να χορεύουν μαζί με τις γυναίκες ή να έχουν τους δικούς τους ξεχωριστούς χορούς, με ιδιαίτερα τολμηρούς στίχους, στο πνεύμα πάντα των αποκριάτικων δρώμενων του νησιού, χοροί, με την πρωτοχορεύτρια να αποδίδει τον δεκαπεντασύλλαβο.

ΠΕΡΙΠΑΙΧΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

1

*Δέν θέλω ἐγὼ νὰ παντρευτῶ νὰ πάω τσι Κοινοπιάστες
γιὰ νὰ μαζώνω φράουλες νὰ τσι πουλῶ τσι στράτες.*

Μαριάνθη Σπ. Ἀνυφαντῆ, ἐτῶν 30 Κοινοπιάστες 1978

2

*Δέν θέλω γὼ νὰ παντρευτῶ νὰ πάω στὸ Γαρούνα
νὰ βάλω κόκκινη ποδιὰ καὶ κίτρινα σκαρτσούνια.
(νὰ βάλω κοντορόκετο καὶ κόκκινα σκαρτσούνια)*

Κλειῶ Κ. Ἀνυφαντῆ, ἐτῶν 38 Κοινοπιάστες 1978

[Ἀπόκριες στὸ χωριό]

Εἶταν Κυριακὴ τῆς Ἀποκριᾶς. Οἱ ἐκκλησιᾶς τοῦ χωριοῦ εἶχαν σημάνει ἐνωρὶς τὸ στερνό, γιατί τ' ἀπόγιομα θὰ χόρευε, ὅπως κάθε χρόνο, ὁ κόσμος. Ἔτσι κιόλας, ἔπειτα ἀπὸ τὴ σύντομη ἀκολουθία ἐσυναχτήκαν στὸ χορευταριὸ ὄλοι οἱ κάτοικοι, χώρια οἱ ἄντρες καὶ χώρια οἱ γυναῖκες. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα εἶταν ὄλοι χορτάτοι ἀπὸ φαῖ καλό, ὄλοι εἶχαν κρασί, εἶταν ὄλοι χαρούμενοι, κ' εἶχαν λησμονήσει τὲς πίκρες τῆς ζωῆς, τὲς φροντίδες, τοὺς ἄγονους κόπους τους, γιὰ νὰ ξεφαντώσουν. Οἱ γυναῖκες φορώντας τὰ καλύτερα ροῦχα τους καὶ τὰ στολίδια τους —ὄσες εἶχαν— παστρικάς, χτενισμένες, γελάμενες, ἐσυνομιλοῦσαν ταχτικά καὶ χαμηλόφωνα καὶ μὲ τὲς χρυσοπλουμισμένες φορεσιᾶς τους, μὲ τὰ καθάρια σκουτιά τους, μὲ τὸ χρυσάφι τους καὶ τὲς χαρούμενες μορφές τους, ἔδιναν τοῦ χωριοῦ γιορτάσιμη κ' εὐτυχισμένην ὄψη, σὰ νὰ μὴν εἶχε γνωρίσει ποτὲ κανεὶς αὐτοῦ τὴ δυστυχία. Στὴ μέση τοῦ χορευταριοῦ ἐστεκόταν οἱ βιολιτζήδες καὶ ὁ ταμπουλῆς καὶ ξάγναντα τῶν γυναικῶν πολλοὶ ἄντρες· ὄχι ὅμως ὄσους εἶχε τὸ χωριό, γιατί ἄλλοι πολλοὶ ἐσεριάνιζαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἄλλοι ἔμπαιναν στὰ μαγαζιά γιὰ νὰ πίνουν καὶ ἄλλοι ἐδιασκέδαζαν τραγουδώντας. [...]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Κωνσταντῖνος Θεοτόκης, Διηγήματα (Κορφιάτικες Ἱστορίες), Αθήνα 1982 σ.54-5
Μία πόλη στην Λογοτεχνία, ΚΕΡΚΥΡΑ, επιμ. Θεοδόσης Πυλαρινός, Αθήνα 2003

[Οί μασκαράτες]

Οί διασκεδάσεις τῶν γειτονικῶν χωρῶν εἰσήχθησαν καὶ στὴν Κέρκυρα καὶ στ' ἄλλα νησιά τῆς Ἑλλάδος. Ἔτσι ὁ λαὸς παίζει τὰ ἰταλικά παιγνίδια, τὴν MORRA καὶ τὴν MUTA, χαρτιά καὶ μπάλλες. Στὴν Κέρκυρα μόνον, εἶναι μασκαράτες τὴν ἐποχὴ τοῦ Καρναβαλιοῦ. Οἱ κυρίες ντύνονται μὲ μεταμφιέσεις καὶ πηγαίνουν καὶ κάνουν πολλές ὥρες περίπατο σὲ ἓνα χῶρο πρὸς τὴν πλατεῖα ποὺ περιτριγυρίζεται ἀπὸ τὸν κόσμον ποὺ στέκεται γιὰ νὰ θαυμάζη. Ἐπειτα πηγαίνουν καὶ κάθονται στὴν πόρτα ἑνὸς καφενεῖου ἢ ἑνὸς ζαχαροπλαστείου. Οἱ κύριοι, οἱ καβαλιέροι, ποὺ ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ διασχίζουν τὸ Λιστόν μὲ τὶς μάσκες καὶ νὰ τοὺς ψιθυρίζουν γλυκὰ λόγια, τοὺς προσφέρουν ζαχαρωτὰ ποὺ ἐκεῖνες τὰ δέχονται πάντα χαριτωμένα. [...]

LAMAR-PICQUOT

*Κερκυραϊκά Νέα, «οι αναμνήσεις του ιατροῦ Lamar - Picquot»
φύλλο 583 (9-2-1959), σ. 2 καὶ 4
Μία πόλη στὴν Λογοτεχνία, ΚΕΡΚΥΡΑ, επιμ. Θεοδόσης Πυλαρινός, Αθήνα 2003*

ΠΕΡΙΠΑΙΧΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

9

Νὰ ξέρανε οἱ ἀνύπαντρες τί ἔχουν οἱ παντρεμμένες
 ἔρωτα δὲ θὰ πιάνανε οἱ δυστυχοκαημένες.
 (Βαρκούλα θ' ἀρματώνανε νὰ φεύγανε οἱ καημένες).
 Θεοδώρα Λιντοβόη, ἐτῶν 59 Συναράδες 1977

12

Καλῶς τονε π' ἀρέβαρε ἀπ' τὰ βουνὰ ἰδρωμένος
 ἀπὸ τοὺς κάμπους δροσερὸς κι' ἀπὸ φιλι καημένος.

17

Ὅσα τραγοῦδια εἴπαμε νὰ τὰ ἔχαμε πουλήσει
 περιβολάκι φτιάχναμε, μὲ κρουσταλένια βροῦση.
 Σοφοῦλα Ἀλαμάνου-Λιντοβόη, ἐτῶν 22 Συναράδες 1979

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΚΡΙΑ

(ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ εφημερίδα)

Απαραίτητη στην γνωριμία και κατανόηση των αποκριάτικων εθίμων και παραδόσεων η σκιαγράφιση των νοοτροπιών, των αντιλήψεων που τα δημιουργούν και τα βοηθούν να διαδοθούν, να λειτουργήσουν και να «ανθίσουν» κοινωνικά. Σε αυτή την απαιτητική είσοδο στο παρελθόν και παρόν, ο μελετητής, ο Ιστορικός κρατά τα «κλειδιά» της προσέγγισης και ερμηνείας, παρουσιάζοντάς μας, πόσο διαρκής, μακρινός και κοντινός είναι ο επίγειος χρόνος μας. Ένας οικείος κόσμος σε συνέχεια στον οποίο αντιδρούμε αναπόφευκτα και αυθόρμητα. Κριτικά και δημιουργικά καθώς σκιρτούμε πάντα σε όσα μας μεταφέρει και παραδίδει, μέσω των εμπειριών των προηγούμενων γενεών. Την μαγική αυτή «γέφυρα» στον χρόνο επομένως δεν θα παύσουμε να αναζητούμε.

Αυτό επιχειρήσαμε και εδώ για την Κερκυραϊκή Αποκριά και την διαδρομή της, καταρχήν στον τοπικό πλούτο των Γενικών Αρχείων του Κράτους και της Αναγνωστικής Εταιρείας, επιχειρώντας μια πρώτη προσέγγιση των πηγών και πληροφοριών. Στόχος ο διαρκής εμπλουτισμός και η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων στο ηλεκτρονικό περιβάλλον για τον Πολιτισμό που προετοιμάζεται από τον Δήμο μας. Ενδεικτική και επιλεκτική επομένως για πολλούς λόγους η παρουσίαση που ακολουθεί ενός μικρού μέρους του υλικού που έχει συγκεντρωθεί με επιμέλεια και ενθουσιασμό, άοκνη προσπάθεια στην έρευνα και τεκμηρίωση από την κα Ελένη Σοφία Ρίκου, υποψήφια διδάκτορα Ιστορίας (Τμήμα Ιστορίας, Ιονίου Πανεπιστημίου). Πολλές οι ευχαριστίες που οφειλουμε στην ίδια αλλά και στους παραπάνω φορείς και συνεργάτες που συνέτρεξαν στην εργασία της, όπως και στους συνεργάτες μας, της παρούσας ηλεκτρονικής έκδοσης, στην γραφίστρια κα Ελβίρα Μεταλληνού για την πάντα άμεση, πρόθυμη υποστήριξή της και στους φωτογράφους κ.κ. Βλάση Τσώνο, Βαγγέλη Κουλούρη και Σταμάτη Καταπόδη.

Μαρία Μελέντη
Ιστορικός τέχνης

ΠΕΜΠΤΗ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ

(1-2) Παρατίθενται σήμερα ακόμη δύο φωτογραφίες οι οποίες ελήφθησαν κατά την διάρκεια των δημοσίων εκδηλώσεων εθίμου χορευτικού τας δασίας, ώσπρρίνουε την τελευταία Κουιακή των Απόκρως ή Έπιτροπή Κερκυραϊκών Έορτών. Είς την

No 1

πρώτην φωτογραφίαν (άρ. 1) παρουσιάζεται τό άρμα πού έπιλοτέγγουσι αι κεριαί και δεσποινίδες—μέλη του τοπικού παραστήματος της Χριστιανική.

No 2

Ένώσεως Νεανίδων, κατόιν οικονομική συνδρομή ή όποια έδόθη εις την όργάνωσιν από την Έπιτροπή. Λιά του άρματος παριστάνεται κικουλοθέατρον. Ως γνωστόν, ή πιεολή ψυχαγωγίας εις τούς μικράς ήλι-

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 22 3 ΑΡ.Φ.32 Σ1Β

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ

(1-2-3-4) Η όργάνωσις των δημοσίων χορευτή-ρος ψυχαγωγικών εκδηλώσεων κατά τας εφετινός. Απόκρως ήρχισε πολύ άρ. ά — αι λόγους άσχετους προς τό εδαφωγρα-φικόν περιεχόμενον των στηλών αυτών — και με έξαιρετικώς περιωρισμένα οικονομικά μέσα. Έν τούτοις, χάρις εις τας φιλοτιμους προσπάθειαις των μελών της Έπιτροπής Κερκυραϊκών Έορτών, της όποίας ή σύστασις έγινετο την τελευταίαν ώραν και υπό την πίεσιν της λαϊκής βελήσεως, ή Κέρκυρα ήδυνήθη, παρουσιάζουσα και εφέτος «Καρναβάλ», να μην άδηγηθή εις την διακοπήν μιας άρραίας παραδόσιως, ή όποια εις προηγουμένους εποχάς την είχε επιβάλλει εις την συνεί-

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 15 3 ΑΡ.Φ.31 ΣΙΑ

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΚΑΙ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΙ

* * Με τον έρχομά του βασιλέως Καρνάβαλου του θ', την Κυριακή πού μās πέρασε, μπήκαμε επίσημα στην περίοδο της άποκρηās.

— Καί, τώρα, οί χοροί— δημόσιοι και... γιώτα χί — δίνουν και παίρνουν, με όχι μικρή συμμετοχή του κοινού.

* * Ριζικός ανακαινισμός του Δημαρχιακού μεγάρου, τίς μέρες αυτές.

— Ταβάνια, πατώματα, ηλεκτρικό δίκτυο, σύστημα ύδρεύσεως, κουφώματα, τά πάντα τέλος, δέχονται τίς περιποιησεις ειδικών τεχνικών.

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 15 3 ΑΡ.Φ.30 Σ4

ΕΝΩ ΔΙΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

(1) Διά πρώτην φοράν εις την μακροετή ιστορίαν του « Άχιλλείου» έγινετο χορευτική έσπερις δημοσίου χαρακτήρος εις μίαν των αίθουσών του. Έ-

No 1

πρόκειτο διά τον άποκρηάτικον χορόν του Όμίλου Άντισφαιρίσεως της πόλεως μας, φωτογραφημένον στιν μίότυπον από τον όποϊον δημοσιεύει σήμερα ή «Κερκυρ. Φωτοεβδομάς». (άρ. 1)

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1963 23 2 ΑΡ.Φ.64 Σ1

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Είς τας πολυτελείς αίθουσας του «Κερφοϋ Παλλάου»

“ΜΠΑΛ ΜΑΣΚΕ,,

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΦ. ΑΣΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΧΟΡΟΙ... ΧΟΡΟΙ... ΧΟΡΟΙ!...

Μία εθνομ. επισκόπησις

Δημοσίων χορών πληθός κατά τās ημέρας αυτές των Άποκρως, ώς ή καθιερωθείσα από μακρού χρόνου παράδοσις έχει επιβάλλει. Μίαν εικόνα της όλης καταστάσεως δίδει συνεργάτης της εφημερίδος μας εις ύφες ελαφρόν:

Χοροί... χοροί... χοροί! Σε δημόσιαις αίθουσας, ει-

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1963 23 2 ΑΡ.Φ.64 Σ4Α

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1963 23 2 ΑΡ.Φ.64 Σ2

Αί φωτογραφίαί τās όποιās δημοσιεύει σήμερα η έφημερίς μας παρουσιάζουν δύο σκηνές από την εορταστική αυτήν συγκέντρωση, διά την οποίαν όμιλούντες ξένοι επισκέπται ειπαν χαρακτηριστικώς ότι εις ούδέν σημείον—πλήν, φυσικά, τοῦ περιβάλλοντος—διέφερον από την όποιανδήποτε ανάλογον χαρακτηήρος έκδηλώσιν ἑγών ανθρώπων. Είς τās φωτογρα-

No 8

φίας δύναιτο να διακρίνη ὁ ἀναγνώστης τὰ πλήρη ἱκανοποιήσεως βλέμματα τῶν διασκεδάζοντων νευροπαθῶν.

Έκδηλώσεις ὡς ἡ ἀνωτέρω ὁργανώνονται ἀπό τό παρόδημα τῆς 'Εταιρείας Προστασίας Ψυχικῶν Ἀσθενῶν, κατά τακτικά χρονικά διαστήματα, εις τό Ψυχιατρικόν νοσοκομείον τῆς πόλεώς μας, ἀποσκοποῦν δέ εις τήν διά τῆς ἐπικοινωνίας με τούς ὑγιείς ἀπαλλαγῆν τῶν τροφίμων τοῦ ἰδρύματος ἀπό τās δυσσαρέστονς σκέψεις αἱ όποιαι βαρύνουν καταθλιπτικώς ἐπὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ τούς κώδμον.

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 1 3 ΑΡ.Φ.30 ΣΑΒ

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 15 3 ΑΡ.Φ.31 ΣΣ

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 15 3 ΑΡ.Φ.31 ΣΙΕ

ταλείπον εις τήν προσωρινήν λήθην τὰ γεγονότα πού συνήθως λέγομεν ὅτι μās δημιουργοῦν τās θλίψεις και τās ἀγχώδει φροντίδας διά τήν ἀπόκτησιν τοῦ ἐπιουσίου.

Ὁ οικονομικός ἀπολογισμός τῆς ἀποκριατικῆς περιόδου διά τὰ κέντρα ψυχαγωγίας, καθώς και διά τās αἱ θούσας εἰς τās όποιās ἐδόθησαν αἱ χορευτικάί ἔσπερίδες με ἔλευθέραι εἰσοδον, δέν ὑπῆρξεν ἐνθουσιαστικός. Αἰτία τοῦ γεγονότος, οικονομική καχεξία ἡ όποία βαρύνει τήν κοινωνικήν πραγματικότητα τῆς πόλεως μας. Πάντως, οἱ συμπολίται ἐξώδευσά τό κατά δύναμιν, ἐν τῇ προσπάθειά τους νά διασκεδάσουν.

Τās δημοσίου χαρακτηήρος έκδηλώσεις τῆς τελευταίας Κυριακῆς παρηκολούθησαν ἐπὶ τοῦτω ἀφιχθέντες πολλοὶ ἐδρομείς ἐκ τῶν ἠπειρωτικῶν πόλεων, καθώς και μεγάλος ἀριθμός κατοίκων τῆς κερκυραϊκῆς ὑπαίθρου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ

(5-6) Καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν Ἀπόκριου ἐγένετο μέγας ἀριθμός χορευτικῶν ἐκδηλώσεων δημοσίων χαρακτηήρος. Στέθεσμοι, Συμματεία, Ὁμίλοι και λοιπαί ὁργανώσεις τῆς πόλεως

No 5

μας προέβησαν εις τήν διοργάνωσιν τῶν χοροσπεριδῶν τους, με τόν σκοπόν τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως τους, τήν όποιαν θά ἐξασφάλιζεν ὁ ἀριθμός τῶν εἰσιτηρίων τὰ όποια θά διητίθεντο. Τό πρῶτον εἶχεν—ἐκτός τῆς πρακτικῆς διά τούς ἀμύσεις ὁφελουμένης—και τήν καλήν, διά τούς διασκεδάζοντάς συμπολίτας, πλευράν. Αἰτίαι οἱ ὁργανωταὶ ἀνέπτυξαν ἡμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ καλύτερον περιεχόμενον (ἀπό πλείους διακοσμήσεως, ἀντιμαζίνων, ὁδῶν κ.λπ.) τῶν χοροσπεριδῶν, με ἀποτέλεσμα καρμια ἀπό αἰ-

No 6

τάς νά μήν σημειώσῃ ἀποτυχίαν.

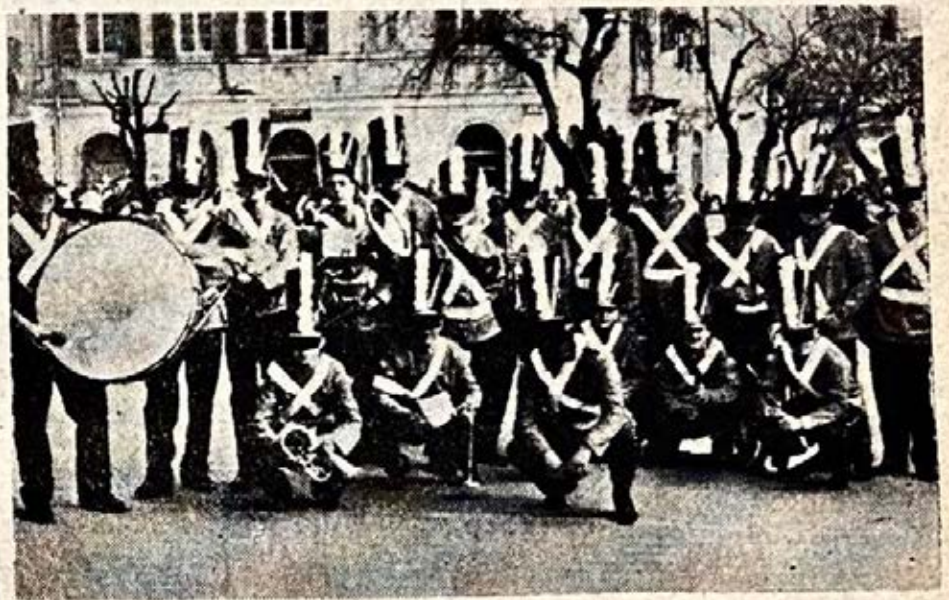
Αἱ δύο φωτογραφίαί τās όποιās παραθέτει εις τό σημερινόν τῆς φέλλου ἡ «Κερκυραϊκή Φωτοεβδόμας» παρουσιάζουν δύο στιγμῶτα ἀπό χοροσπεριδῶν «κείθεν» ἐλήθησαν κατά τās στιγμῆς μεγάλου «κεφιῶς», πρῶτον τό όποιον δύναιτο νά πιστοποιήσῃ ὁ ἀναγνώστης ἀπό τήν ἀπλήν παρατήρησιν τῶν φ. σιου νομῶν τῶν εἰκονιζομένων. Ἀνάλογος εἰθιμία ἐπεκράτησεν εις ἅλας τās χορευτικάς συγκentrώσεις, αἱ όποιαι δόξασαν πάλύ ἑγῶν τοῦ μεσονοκτιῶ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ Φ. Ε. « ΜΑΝΤΖΑΡΟΣ »
ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΑΒΒΑΤΟ
ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΣ

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1964 6 3 ΑΡ.Φ.100 ΣΣ

«βασιλέως τῆς χαρᾶς» Καρναβίλου και ἐν συνεχεία ἐγένετο ἡ καῦσις αὐτοῦ Μετὰ τήν καῦσιν τοῦ Καρναβάλου, οἱ μετῆμ φιεσμέιοι ἐξεχῦθησαν εις τās ὁδοὺς τῆς πόλεως, διασκεδάζοντες τούς συμπολίτας μέχρι τῶν προκεχωρημένων νυκτερινῶν ὥρων.

Αἱ φωτογραφίαί τās όποιās δημοσιεύει σήμερα ἡ ἔφημερίς μεις ἐλήθησαν κατά τήν τελευταίαν Κυριακήν και παρουσιάζουν τό ἄρμα τοῦ Καρναβέλου (ἀρ.1), τήν καταχειροκροτηθείσαν ὁμαδικήν μασκαράταν «Σαρλώ» (ἀρ.2) τήν μπάνταν τῆς φιλαρμονικῆς Ἐταιρείας Κερκύρας μετῆμ φιεσμένην εις οὐσάρους (ἀρ.3) και τό ἄρμα «Κῦκνος» (ἀριθ.4).

No 3

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 15 3 ΑΡ.Φ.31 ΣΙΓ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

(4) 'Η εϋθνος περίοδος τῶν 'Απόκρευ εισηλθε, παρασύρασα εἰς τὴν δίνην τῶν γεγονότων της καὶ τὴν δημοσίαν ζοὴν τῆς πόλεως μας. Πρώτην ἐκδήλωσιν τοῦ «Καρναβαλιού» ἀπετέλεσεν ἐδῶ ἡ χορευτικὴ ἐσπερὶς τὴν ὁποίαν ὠργάνωσεν τὸ τοπικὸν παράρτημα τῆς 'Ενώσεως Καθολικῶν Νέων 'Ελλάδος. Ὁ χορὸς αὐτὸς ἐδόθη εἰς τὴν ἑορταστικῶς διακοσμημένην αἴθουσαν τοῦ «Φοίνικος» προκαλέσας προσέλευσιν

No 4

ὀγκώδους μέρειδος τοῦ κερκυραϊκοῦ κοινοῦ, μεταξὺ τῆς ὁποίας τὸ σύνολον σχεδὸν τῆς ρωμαιοκαθολικῆς μειοτότητος τῆς πρωτευούσης τῶν 'Ιονίων. Ἡ φωτογραφία —ἡ ὁποία δημοσιεύεται— παρουσιάζει στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν ἐκλεκτῶν δώρων, τὰ ὁποία εἶχον διατεθῆ ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς πόλεως μας.

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1963 13 2 ΑΡ.Φ.63 Σ4

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 15 3 ΑΡ.Φ.31 Σ1

ΔΙΚΑ ΜΑΣ

«'Απορία», θὰ μπορούσε κάλλιστα νὰ εἶναι ὁ τίτλος του, ἂν γυριζόταν ἐνα φιλμ, μὲ σκηνές ἐκ τοῦ φυσικοῦ, μέσα στὸ «'Εθνικόν», τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης. 'Απορία! Τὴν προτίμησι τοῦ τιτλοποιῦ πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξ ἑαυτῶν γραμμάτων θὰ τὴν δικαιολογοῦσε τὸ σύνολο τῶν κοινῶν ἐρωτηματικῶν, ποὺ πλανιῶντανε στὰ βλέμματα ὄλων τῶν θεατῶν κι' ὕστερα (ἀϊ ὄλα κι' ὄλα, νὰ μὴν μᾶς καταλαβαῖνουν καὶ οἱ ἄλλοι!...) τρυπῶνανε στὰ κατάβασθ τῶν ἔγκεφαλικῶν μοριῶν. 'Απορία, μὲ σκέλη δύο!

—Βρέ, πὼς βρεθήκαμε τόσο ἐδῶ μέσα; Πὼς σμίξαμε, κάτω ἀπὸ τὴν φωχομάννα κινηματογραφικὴ στέγη, ὄλοι ἐμεῖς οἱ «διακεκριμένοι»;

'Αληθινὸ μπουκέτο: Δι-κηγόροι, γιατροί, καθηγηταί, ἐν ἄρθρονιά. Παρόντες καὶ οἱ πολὺ λίγοι ἐγγράμματοι ἀπὸ τοὺς καλούμενους ἐκπρόσωπους τοῦ ἐγχώριου τύπου. Κοντὰ σ' αὐτοὺς ὄσοι ἀπὸ τοὺς συμπολίτες σπουδαστῆς τυχαίνει νὰ βρίσκωνται γιὰ διάφορους λόγους ἐδῶ καὶ μαζὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι καὶ ὄχι μικρὸς ἀριθμὸς λεφτάδων.

Εὐλογία, λοιπὸν ἡ ἀπορία, τῶν ... ἀπορούντων. Δικαιολογημένα τὰ ἐρωτηματικὰ ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν: Γιατί αὐτὴ νὰ συγκεντρωσῆ; Δὲς νὰ ῥάβηξε ὄλους αὐτοὺς ἐδῶ ἡ «'Ηδονὴ τῆς ἁμαρτίας» (μὴ τρομάζετε, ὁ τίτλος τοῦ ἔργου ἦταν); Μήπως, τὰ πολυμακίγιαριτμένα κάλλη τῆς Σάντρα Ντῆ, τῆς πρωταγωνίστριας; Κι' ἂν αὐτὰ προσέλκυσαν τοὺς ἀρσενικοὺς, οἱ εὔεις τί θέλουν ἐδῶ μέσα, σὲ τόση ἀφθονία;

'Αν εἶχε φωνὴ δυνατὴ ἡ Λογικὴ... 'Αν εἶχε:

— Νὰ σᾶς πῶ ἐγὼ τὸ γιατί μαζευτήκατε ἐδῶ, θὰ τοὺς ἔλεγε. 'Αστε στὴν μπάντα τίς σκέψεις γιὰ τὴν «'Ηδονή» καὶ γιὰ τὴν καμωματοῦ τὴν Σάντρα. 'Απλούστατα, μετὰ τίς 'Απόκρηες ποθήσατε μιὰ ἡρεμὴ ψυχαγωγίησι. Καί, κοντὰ σ' αὐτὸ, γιατί τὰ καρναβάλια σᾶς ἔχουνε κάνει... μπατίρηδες!...

Δικὸς

Τὴν δευτέραν Κυριακὴν τῶν 'Απόκρευ, ὁ Καρνάβολος ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας καὶ ἐπραγματοποιήθη περιφορὰ του ἀπὸ τὰς ὁδοὺς ἐπὶ ἐλέφαντος θυμασίας κατωκευτῆς μὲ συνοδείαν μετμημφισμῶνων. Κατὰ τὴν τρίτην Κυριακὴν ἐγένετο εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Θεοτόκη συγκέντρωσις μεγάλου ἀριθμοῦ μετμημφισμῶνων, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐπι-

No 2

κεφαλῆς τὰ μουσικὰ σῶματα τῆς φιλαρμονικῆς 'Εταιρείας Κερκύρας καὶ τῆς φιλαρμονικῆς Γαστουρίου—τῶν ὁποίων οἱ μουσικοὶ ἦσαν μετμημφισμῶνοι τῆς μὲν πρώτης εἰς ὁδοσάρου, τῆς δὲ δευτέρας εἰς χωρικοὺς παλαιότερας ἐποχῆς—συνόδευσαν τὸ ἄρμα τοῦ Καρνάβολου καὶ τὸ ἄρμα «Κῆκυσεῖς τὸν χῶρον τῆς Κάτω πλατείας, ὅπου καὶ ἐπικολυθῆσε χορὸς. Τέλος, τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς τελευταίας Κυριακῆς ἐγένετο παρέλασις διὰ τῶν περισσότερων κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως τῶν δύο προαναφερθέντων ἀρμάτων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς τρίτου (τὸ ὁποῖον ἐφιλοτέχνησε τὸ ἐδῶ παράρτημα τῆς χριστιανικῆς ἐνώσεως ἰεανῶν), παριστάνοντος κοικλοθέατρον. Ἡ παρέλασις τὴν ὁποίαν συνᾶδενσαν μεγάλος ἀριθμὸς μετμημφισμῶνων καὶ αἱ μπάνται τῶν δύο προαναφερθεισῶν φιλαρμονικῶν κατέληξεν εἰς τὸν χῶρον τῆς Κάτω πλατείας ὅπου καὶ μετὰ παρέλευσιν ἀρκετῆς ὥρας καὶ ἀφοῦ προηγήθη χορὸς μεταξὺ τῶν μετμημφισμῶνων ἀνεγνώσθη ἡ διαθήκη τοῦ

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 15 3 ΑΡ.Φ.31 Σ1Β

ΠΕΜΠΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ

(7-8) Ὁ ἀριθμὸς τῶν χορευτικῶν ἐσπερίδων τὰς ὁποίας διάφοροι σύλλογοι, ὀργανισμοὶ, σωματεία, σύνδεσμοι κ. λ. π. ὠργάνωσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων 'Απόκρευ ἦτο ἀρκετὰ μεγάλος, πολλῶν δὲ ἀπὸ αὐτὰς αἱ ὥραι χαρᾶς καὶ εὐθυμίας εἶναι ἀκόμη ζοηρῶς ἐντυπωμέναι εἰς τὴν μνήμην τῶν Κερκυραίων καὶ τῶν ξένων οἱ ὁποῖοι

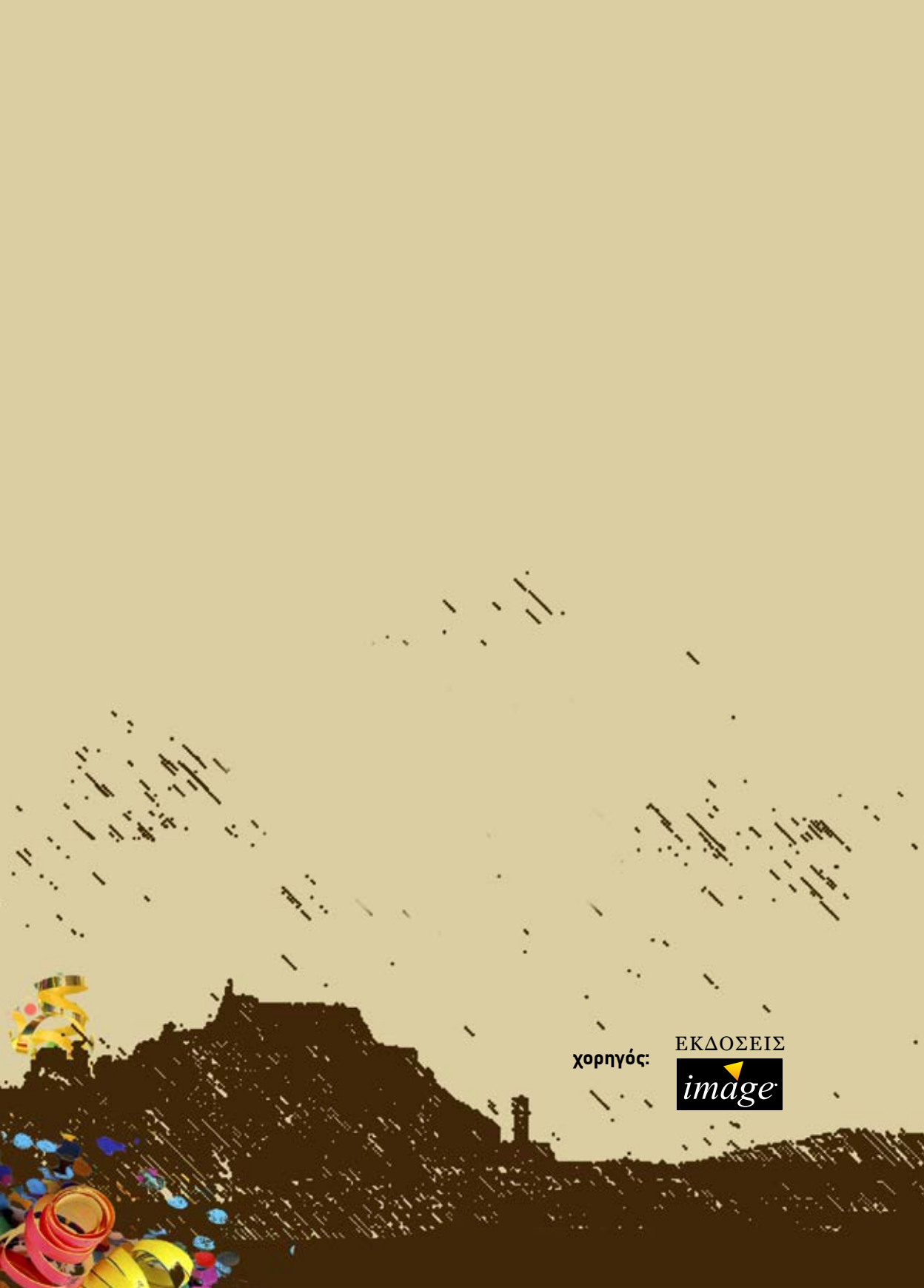
No 7

κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἐβρέθησαν εἰς τὴν πόλιν μας 'Ευθυμίαν πολλῶν ἀπὸ τοὺς συμπολίτας ἐκπληροῦσα ἡ ἡμερὶς μας δημοσιεύει σήμερον δύο φωτογραφίας αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χοροεσπερίδος τοῦ Συνδέσμου 'Εφεδρῶν 'Αξιωματικῶν, ποὺ ἐδόθη εἰς τὰς μεγάλας αἰθούσας τοῦ πολυτελοῦς ξενοδοχείου «Ξενία». Αἱ φωτογραφίαι παρουσιάζουν τὴν πίσταν ἐν ὥρᾳ... ἐντόνου δράσεως τῶν χορευτικῶν ζευγαριῶν καὶ τὴν ὀρχήστραν, ἡ ὁποία μετέβαλε τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην τὸ «Ξενία» εἰς

No 8

ΦΩΤΟΕΒΔΟΜΑΣ 1962 22 3 ΑΡ.Φ.32 Σ4Α

χορηγός:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

